

Remuntadors aturats encara amb neu a les pistes: per què ja han tancat les estacions d'esquí?

Les estacions posen el punt final a una temporada excepcional, tot i que n'hi ha algunes --poques-- que continuaran obertes unes setmanes més

El final de la Setmana Santa, aquest dilluns, ha suposat també el final de la temporada d'esquí a la majoria d'estacions de Catalunya. Ha estat, a l'espera del balanç definitiu, la millor temporada dels últims anys, amb neu abundant i xifres rècord de visitants a les estacions.

Però tot i que els gruixos de neu són encara importants, fins i tot amb nevades els últims dies, la majoria de les estacions d'esquí del Pirineu han decidit donar per acabada la temporada.

Una decisió que es pren, sobretot, pel canvi de mentalitat dels visitants, que ja pensen en altres activitats amb l'arribada del bon temps.

Un "canvi de xip"

"A partir de mitjans de març, l'esquí va cap avall: la gent té ganes d'esquiar al novembre, que encara no hem obert, i a l'abril, per molta neu que tinguem, l'afluència no és la mateixa", assegura Enric Serra, director de negoci i estratègia d'FGC Turisme.

La Setmana Santa, és, de fet, la "traca final" de la temporada. Els esquiadors fan les últimes baixades de l'any, fins i tot si només hi van algun dels dies festius.

Es tracta d'acabar la temporada amb bon gust de boca per començar la que ve amb més ganes, encara.

També hi ajuda la qualitat de la neu, sobretot a les cotes més baixes. Encara que hi hagi molt gruix, les temperatures més altes, sobretot al migdia, desfan la capa superior per on llisquen els esquiadors. I això també incrementa el risc de patir lesions.

Allargar la temporada, l'aposta de Masella

Tot i això, algunes estacions sí que estiren la temporada unes setmanes més.

És el cas de Masella, que fa uns anys que competeix per ser la primera a obrir i l'última a tancar a tot el Pirineu. Aquest any van obrir el 26 de novembre, i la data prevista per tancar l'any és el 19 d'abril, tot i que obren la porta a allargar fins al 3 de maig si les condicions són favorables.

La directora comercial de Masella, Maite Martí, assegura que poden obrir unes setmanes més per la gran quantitat de neu i per les característiques de l'estació, amb la majoria de pistes orientades al nord i dins del bosc, i amb petites valls on s'acumula molta neu.

Tot i que també atrauran esquiadors d'un dia que volen aprofitar les últimes baixades, el gruix de visitants d'aquest últim tram de temporada són els que tenen abonaments de temporada:

Obrir els primers i tancar els últims és un valor afegit per a l'esquiador fidelitzat.

De fet, Masella és una de les poques excepcions. Només hi ha dues estacions més que continuen obertes al Pirineu: Cerler, a l'Aragó, i Ordino Arcalís, a Andorra, que tancaran diumenge que ve.

El nòrdic, sobre la marxa

Les estacions de nòrdic acostumen a tenir temporades més curtes que les d'alpí, sobretot perquè no tenen canons de neu i depenen de la neu natural.

Aquest any, però, han pogut aprofitar les bones condicions i obrir fins a Setmana Santa, tot i que també noten que l'afluència baixa.

"Al març la gent ja està cansada de l'hivern: els d'aquí sí que aprofiten i venen, però la gent de més lluny, si fa bon temps, canvien el xip", assegura Imma Obiols, tècnica de Tot Nòrdic.

Esquiadors en una estació d'esquí nòrdic, el març del 2026 (Tot Nòrdic)

Tot i això, la neu i el fred dels primers dies d'abril fa que estacions com la de Tuixent-la Vansa es plantegin obrir alguna setmana més. Tenen flexibilitat per fer-ho perquè l'estructura és molt més petita: "Per nosaltres, obrir no és tan complicat com les d'alpí, i ho podem decidir sobre la marxa".

Nosaltres amb dues persones podem obrir: és passar la màquina i vinga, a esquiar!

Contractes temporals i personal que marxa

Un altre factor que ajuda a decidir el moment de tancament és el personal. Molts dels contractes són de temporada, i els treballadors, tant de les estacions com dels serveis que hi ha al voltant, canvien de feina a la primavera.

Per exemple, els pisters o els monitors d'esquí marxen a treballar en esports d'aventura o com a socorristes.

El personal d'hotels i restaurants també canvia d'ubicació, com assegura Carles Sigüenza, president del Gremi d'Ostaleria dera Val d'Aran: "Molts hotels perdem el personal perquè els necessiten a la platja."

Es tracta de personal que habitualment treballa a les zones de costa i les Illes, i que durant la temporada baixa venen al Pirineu: "A partir de Setmana Santa, encara que nosaltres volguéssim allargar la temporada, s'han d'incorporar a les seves feines."

També hi ha part dels treballadors de l'esquí que fan doble temporada: quan aquí és estiu, marxen a l'hemisferi sud, com ara a Xile, Nova Zelanda o l'Argentina. Ara fan vacances abans que la temporada de l'hivern austral comenci el mes de juny.

La feina a pistes no s'atura

I un altre factor que ajuda al tancament és la desestacionalització del turisme de muntanya. Bona part de les estacions aposten per obrir també a l'estiu, amb propostes com el senderisme, el ciclisme o els esports d'aventura.

Una temporada que comença d'aquí a dos mesos i que aprofita les instal·lacions de l'esquí, com ara els remuntadors.

Per això també necessiten temps un cop tanquen les estacions: "Ara toca fer els manteniments, que són obligatoris cada any, per poder encarar la temporada de primavera i estiu", explica Serra.

Cada cop més estacions obren part de les instal·lacions a l'estiu, com Vall de Núria (Germen Coll/FGC)

I és que quan els últims esquiadors marxen, les pistes no es buiden de seguida: el procés de desmuntatge dura encara setmanes. Cal aprofitar mentre encara quedi neu per recollir les senyalitzacions i les tanques de les pistes, i

retirar tots els residus i materials abans d'engegar les obres de millora i el manteniment de les instal·lacions.